

26

FORSVARSSJEFEN.

Oslo, 5. oktober 1945.

Ms. no. 3920 IX 4

Fru Maria Quisling.

Jeg har mottatt Deres brev av l.ds. Jeg forstår Deres følelser som hustru og bøier mig i respekt for Deres kamp for å redde Deres manns liv.

Jeg tror imidlertid det ikke kan tjene til noe at vi møtes. Deres manns sak er dessverre alt for klar. Det kan jo ingen tvil være om at dommen for landsforræderi er juridisk riktig, uansett hvilke beveggrunner Deres mann kan ha hatt.

Personlig betrakter jeg det som en tragedie at en mann som Vidkun Quisling skulle komme inn på den vei han har gått. Jeg hadde håpet at legene skulle erklært ham for sinnsyk, så uforklarlig står hans utvikling og hans handlinger for mig. Men når legene ikke har funnet å kunne gjøre dette, må jeg akseptere deres kjennelse.

For mig står da bare tilbake å se på ham som en mann som har vært besatt av den idé at han hadde en misjon til å føre det norske folk inn på nye veier, og at denne idé har besatt ham i den grad at den har gjort ham til en slags politisk søvngjenger, som ikke vilde se hverken at han fak-

- 2 -

tisk optrådte som landsforreder og trådte landets lov under føttene, eller det faktum at han gjennom sin opptreden bragte tusener av landsmenn i ulykke, tildels endog til retterstedet.

For mig er og blir derfor Vidkun Quisling en psykologisk gåte. For mig, som kjente ham i hans unge år, er det sårt at han skulde komme inn på en slik vei.

Men dette faktum er ikke til å komme forbi. Og i krig er landsforræderi en forbrytelse hvor personlige motiver ikke kan føres som noe undskyldende moment.

Som menneske beklager jeg den tragiske utvikling som har ført Vidkun Quisling dit han står idag. Men som Norges Forsvarssjef kan jeg unødig gå inn for at han skal behandles mildere enn andre.

Det er altså ingen trøst jeg kan by Dem, dessverre.

Men jeg ber Dem påny tro at jeg forstår Deres følelser som Vidkun Quislings hustru.

Ærbødigst